

Dílo Jiřího Wolkra I

Žebráci

Pán Bůh jedenkrát přišel ke mně
jak žebřák s mošnou a holí.
Spal asi na seně,
vonělo z něho jak z červnových polí,
na prahu stanul a prosil.

Tenkrátě měl jsem
mnoho zlých věcí, které dech újí:
černé šaty, límec, knihy vázané v kůži,
a že jsem byl syt,
tak vážně jsem přemýšlel,
zda lépe je zemřít či žít.

Nic jsem mu nedal, - něměl jsem rukou.
Jen jsem se styděl,
Když jsem jeho oči viděl,
Modré od západu k východu.

Pán Bůh odešel.
Dveře zůstaly otevřené.

Ty jednou mě vytáhly bez límce a knih,
na cestu daly mi mošnu a chlapecký smích,
mnoho smutků a urážek do uzlíčku
a stříbrnou vzpomínku na matičku.

Ted' chodím městem a Pána Boha hledám,
Víc, že tu chodí s mošnou a holí,
Vím, že se jednou s ním shledám,
Ale už mě to nezabolí,
Protože nemám žádných zlých věcí.
Vezme mě s sebou, Stoupnem si na nároží
S čepicí v rukou, slunce na hlavou.

„O lásku prosíme, lidé boží, -
- Otevřete srdce!“

- I. Text zařaďte do literárního druhu a žánru, vše dokazujte na ukázkách
- II. Uvažte, o jakou literární formu a variantu jde. Opětne dokazujte na citacích částí textu
- III. Nacházejí se v ukázce tropy? Jaké? Pokuste se vysvětlit jejich funkci
- IV. Nacházejí se v ukázce figury? Jaké? Pokuste se vysvětlit jejich funkci

Použitá literatura:

WOLKER, Jiří. *Dílo Jiřího Wolkra*. 14. vydání. Praha: Václav Petr, 1948, s. 9–10.